

RECHTSPRAAK

Schadevordering in verband met stress waardoor immunotherapie niet is aangeslagen van inmiddels overleden werknemster afgewezen. Loonvordering vanwege vermeende ongelijke beloning tevens afgewezen.*Feiten*

Werknemeester is per 1 september 2019 in dienst getreden bij werkgever. Werknemeester is in 2024 overleden, na een medisch traject met onder meer immunotherapie. Tussen partijen is eerder een geschil ontstaan over gelijke beloning, omdat werknemeester van mening was dat een mannelijke collega in een vergelijkbare positie meer verdiende. Werknemeester is inmiddels overleden. Er is, onder meer, een loonvordering ingesteld. Ook is een schadevordering ingesteld.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Formeel is niet vastgesteld wie de erfgenamen zijn, zodat het geding op naam van de oorspronkelijke partij wordt voortgezet overeenkomstig artikel 225 lid 2, tweede volzin Rv. De toon van de communicatie van werknemeester was niet altijd even diplomatiek. Dat wordt ook niet echt betwist. In haar functie moest werknemeester optreden in de internationale kunstwereld. In die positie mocht van haar een zekere mate van diplomatie verwacht worden. Op diplomatiek vlak in de kunstwereld was werknemeester nog niet geheel ervaren. Dat betekent dat werkgever voldoende onderbouwd heeft betwist dat sprake is van ongelijke behandeling, maar dat de lagere salarisinschaling van werknemeester berust op haar onervarenheid. De loonvordering wordt afgewezen. De stelling van werknemeester dat de handelwijze van werkgever als werkgever ervoor heeft gezorgd dat de immunotherapie mogelijk niet aansloeg, is onvoldoende onderbouwd. Weliswaar heeft werknemeester een nieuwsbericht aangehaald waarin wordt gesteld dat uit onderzoek blijkt dat stress gekoppeld lijkt te zijn aan een verminderde effectiviteit van immunotherapie en wijst zij verder op het advies van haar behandelend arts dat chronische stress ondermijnend is voor het immuunsysteem. Maar uit deze stukken volgt nog niet dat het niet aanslaan van de therapie bij werknemeester ook veroorzaakt is door de gestelde stress in de uitoefening van haar werkzaamheden. Niet valt uit te sluiten dat dit gelegen is in andere, buiten het werk gelegen oorzaken. Voor een toewijzing van een schadevergoeding op grond van artikel 7:658 BW ziet de kantonrechter dan ook geen grond. Voor zover de vordering tot schadevergoeding gegrond is op een onrechtmatige daad als bedoeld in artikel 6:162 BW, volgt uit het voorgaande tevens dat onvoldoende is gesteld voor het bestaan van een causaal verband tussen de gestelde

schade en de gestelde onrechtmatige handelingen. Daarnaast is onvoldoende gesteld dat werkgever door zijn handelwijze heeft gezorgd voor stress. Werkgever betwist namelijk dat werknemster psychische klachten heeft opgelopen door toedoen van werkgever en dat zij hierdoor schade heeft geleden. Werknemeester heeft ook niet nader onderbouwd welke psychische schade zij heeft geleden. Verder is voldoende vast komen te staan dat al vóór de diagnose van werknemster en het starten van de immuuntherapie sprake was van een arbeidsconflict waarin ook werknemster een aandeel had. Voor zover al sprake was van stress bij werknemster als gevolg van het arbeidsconflict, kan niet gezegd worden dat dit werkgever volledig te verwijten valt. Uit de overgelegde stukken blijkt bovendien dat werkgever zich in de periode na de volledige ziekmelding van werknemster heeft gehouden aan zijn re-integratieverplichtingen en dat hij pogingen heeft gedaan het arbeidsconflict op te lossen, bijvoorbeeld door mediation te starten en door een extern HR-contactpersoon en een gespecialiseerd extern re-integratiebureau in te schakelen. Werknemeester wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 20-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2025:1115

Zaaknummer: 11209626 \ CV EXPL 24-8686

Rechters: E.J. Otten

Advocaten: M.B. Vestering en D.M. van Daalen

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:658 BW